

Thank.

You Mine

Deník I.

začal dne 17. III. 1936 a končí dne

čímto sešit byl

Jan Mírka

Audax omnia persequi
gens humana cuius per vitium nefas.
nam videtur est vitium fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

17. III. 1936. Úvodník

Vždy jsem myslil, že jist' já přitím povstá na to, abych psal psáti svůj vlastní deník. Teprve když jsem přečetl Gideho román "Nedokončené vyprávění", poznal jsem, že nikdy nem' povstá Gide, kterého pokládám za vynikajícího spisovatele, psal svůj deník od dětství až; já počinám na sklonku svého sedmáctého roku. Byl jsem k tomu nice od ole já dřív vyprávím, ale psáti to je k mé povaze dělali něco, až když to sám ukonám, ka hodně! Bude mi to nice na začátku půrobil obdiv, doufám však, že si toky vytknu a budu kde přemě kaku amenařati své kaxičky.

Druhá den sám byl ponocní dosti polnuby. Počalo to projevem neklonbi mé' popraveky němčinu, poravade se částo při vyčování miji. Máim, řítec částo sklon smati se práve se choti; když j nejvíe ka psáti kačlovati varem' vevrem. Odpoledne jsem byl hrát u mého kolegy chliloleho kary, jisti sestavám'úmi kamarady (Hoel, Chvalal). Jako obvykle při takové' příležitosti jsem sice všky nice méni špatnými. Dopadlo to tak, že můj nejlepší přítel Chvalal, se sebral odlešel, ponivade pey si mechee meclat obdivil odpolodne. To na mne působilo xpisokem nekudnájším. Sěkal jsem se sám pak večer na kormě v Chrástke' ul. a tam mi řekl, že se diví, že dělám se sebe takového' bláckna. Opravdu vyskytují se u mne eksemu náladu: jednou filosofuji jak sedesátiletý člověk, podruhé blákním jak malé dítě. Bohudíkly přivlala u mne spise sklon k vaxní-

mu. Zapoměl jsem ještě pornamevat, že večer o přeláve se se musu
 bavila profesorka Dr. Kalovcová, jako v oplatku ka to, že jsem s ní
 tolik tančil na divostojnickém večírku. Písem mi dala, na sleda-
 nou na plze divostojnické odpočky, na který se jít káží. Tančím
 rášně a to hlavu palek. Po divostek končím, jest na 4.18 v noci.

18. III. 1956. Pátek

Dnesek sklíval byti duem klidu a ax na vyjímku o čestně,
 kdy nás pi prof. Palová překvapila svým zkoušením, jím také
 byl. Odpoledne jsem vrador muoštvi úkol sel do knihovny a ma-
 xil se sam vypátral nějaký kajimary' sociologický pís. Ubyvil
 jsem psme jedlu sam knihovnik Blaha se jako slovyk choval ke
 mně velmi mile. Tedy den skončil doctě.

19. III. 1956. Sobota

Den kdy jsem trávil velike' uklamám! Upravovali jsme českou
 kompozici, a kluci jsem najisto čekal jednolku, ale měl jsem
 prosim "dobrou" s.j. ústla byla oceněna jako průměrná. Doufejme,
 že to bylo pouze s ohledem na vymetání čárky; očekával jsem
 aspon pornameku, že obsah ústly není pouze průměrný. Také mně
 vytkla, že na vše se dívám co ty socialista. Nemohu to pochopit,
 poněvadž jsem se nikdy hluboc' o socialismus nezajímal. Musím a
 nějakým radikálním způsobem odnášat vymetávání čárky,
 přeloc' mně to jít rášně vaditi.

Dnes je tomu právě rok, co habička v Náchově neměla ani v 8 ráno při mytí. Ale dosud jsem ještě pořádne neuvěřoval, že je již na světě. Bylo ani hlavu proto, že málo kdy přijela do Příbrami a já jsem ji viděl nanejvýš dvakrát do roka, někdy ani to ne. Jiště matinka sedí porade sivot v klejst. Až do nynějška zaslácela pověstně malá s lidmi.

Musím a stíjco stíj zbarviti své proaximské nálady. Mne někdy takový neúspěch ve škole až příliš demoralizuje. Jest to velká chyba, že sivot, ve kterém obvyčejně neúspěchy přerládají. Právě nebudu smíet si být tak jist svým a dobrým výsledkem, aspon, mne to neudá takovou škálu.

Tečtyri hod. přinesl p. Nádkerův mój nový oblik máim knih v obou kadech. Jm mž také veta, ale máim dojem, že to bude ještě lepší hlavu při samiču. Uhlit jsem se kaxmít perr na "Hoku pro klín", naž mák mne nepustili a tak jsem tel spát. Dalo se do dčiti a její loži.

20. 1936. Neděle

Tato neděle byla promaximna. Ráno, když jsem uváet, že Dora jest nádkerův kaxmčla, myslit jsem, že si aspon jikně kaxmšim. Ale led nebyl dostatečně silný a kluzičte nebylo odivično. Tak jsem až odpole dne procoural p. Nádker. Při tom jsem ani doadal kem uhnal vyjmu. Debatoval jsem s kaxm, zda jest správné, že Zemlík (spolučak) chodí stále s kaxmou Wollnerovou s rčelouim její malky. Já jsem kaxm,

4
že to vypadá jako vakátní snářnost. On na to, že se s Alphonem nebodí
poníravě je to korunná díla. Ale en général to správně není. Tím to
skončilo. Někdy jsou teď poníraví v těchto věcech tak norychtaní, že
člověk neví, co jest správné. Někdy byli obědmi toho staromodní a to
supermoderní se mně opět mrdá správným. Konečně. Teď si letím
pročítám mám silné bolesti hlavy, jako že dlouho ne.

21. rozhodlo se, že na důstojnický ples nepůjdu, poníravě je poptání
a hned nato v úterý je Jungmann. Nestavě čas na to, aby se psal
dalo do pořádku.

21. XI. Psaní.

Dopravovali jsme matematickou a měl jsem si se Šemlíkem sepsat
známku, ale byla to drozka, poníravě jsem špatně napsal koncovou větu,
ačkoliv jsem myslel že ji znám. Opatřil jsem byl brusk. Měl jsem o čestní
čestnické ověření, které přednášel celou hodinu a ještě mardoučil.

22. XI. Měsíc.

Než zase nebudu mít se každé kompozice jednotku. Z latinské jsem měl
chvalitebné. Měli jsme do se, poníravě začínají dnes ráno s přednáškou.
Měl jsem vypravil dopis do Anglie a doufám, že to dostane ještě
o ráno. O obědi jsem šel brusit a kúska jsem na kluzišti až do 4.
U počátku jsem se obkavoval a booby mne moly; tak jsem se korpčil
a došla se mně tam libito. Měsícim přijel Karel a samozřejmě se
byl psal na kluzišti a stobil kluky.

23. VII. 1936. Úterý.

Dnes jsem po celodenní práci vypravil dopis Větkmanovi. Dopolodne jsem a mluvil nově sida sjezd v pražské ul. ale nepřítel nikoho. Lidé musí psátat domů. Dalo se do městi a pak padal ml. Na bluzně jsem přišel pohl. poněvadž tam byly peníze mad'atů. Průto jsem pro těch neodcházel, nic.

24. VII. 1936. Čtvrtek.

Jest to nic Hlady'son, ale přitěl mět jako každý jiný. Dopolodne jsem šel zase do Pražské a sšel se s' Honou Linem. Havněmíti jsme šli do a ten mně poslal na dopoledne, abychom šel autem do Pána pro psak. Pájal jsem, protože jsem chtěl poslat tento arul obelodavá. ni s nejširším venkovem. Dopolodne jsem šel s' Honou přitěl parvecm jako kump a po delším čekání na auto jsme se vypravili. Prase se nakládalo jako obyčejně na vůz a ocas, ale ne š mně to nicda' tak koubym, poněvadž to jde velmi rychle. Když jsme šli zpět, mohli jsme peníze jednou nuboucat. Drujím totiž předem brady na levém kole sahoun víc a tak při náhlním kabečtím mět Lidia se dílal, aby vyhovoval.

Teďa nebyl nijak zvláštní, dokonce jsem byl nucen dát Karlově pár laček za vědeckého roublasu, ale skončilo to velkým rozčarováním. Nevěky pro mne nepřítel.

25. VII. 36. Pátek.

Dopolodne jsem byl v' klubě v' Biografu na "Dobrodinci studijel psů".

Je to film sentimentálně pásmem. Sbohy má zakončená pěkná kartačička.
Kvítky mou náladu nepovedl. Pak jsem chovil až do 7 s holčkami.

26. III. Sobota

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálním Vypravěčem v Pražce; Ma s Kluzičkou.
vnu. Přišel jsem se k nim a poslal je na Fibruhá na Litavsku. Uklet jsem
na odpoledne něco nmluvil, ale marne. Tel jsem tedy kousit.

27. III. Neděle

Odpoledne jsem se spole setkal s nimi a dokonce jim jim půjčil 4 kničky.
Výsledek opět negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na procházce s malinkou.
Tel jsem jí, že jsem kničky půjčil a malinka hned vyplenila sbory, záda je
dostanu zpět; někdo hole pry si je vyfúje a jel kničk raklačej kničkou.
smám, že se mi to nestane. Pak jsem šel kousit.

28. III. Pondělí

Občejný den. Dopoledne v Pražce odpoledne na kluzičku.

29. III. Úterý

Nasí konstatovali, že mám selkou týmu a naktáti; že mám co nejmenší
chodit ven. Ale v p.k. přišel pro mne Lada. Sbohy jsme se tedy a šli k Libušovicům
abychom si od Emučky sfabčili nějaké kničky pro domáci četbu. Ema nebyla
okna. Malinka" její nás rozvěla dala nám něco se stromčeku a posvěta
nás na "Sbohy sbohy" a E. sám brach. Dky jsme kus šli, ale pak jsme
se (Lada) nakvali a vrátili se do mío. Dopoledne jsem plaskni nicchtel
kousit. Když my mi ale Lada rovtel, že na kluzičku je jiný mizj ideál

holie Gumbmannova, sebral jsem boule a šel. Do ložnice jsem se jít
chtěl až po 6 h. Kšla se docela, ani spíjet nes.

30. IV. Útulek.

Dopoledne jsem se vyjmenoval před i s ženským. Předtím jsem měl odf-
kenui smalinkou, k vlti boule, kde se mluví maysal ku Novem Jahre.
Ona tvrdila, že ne, a ja, že to je gramaticky správné. Hodně ji to rozloho, takže
po mně hodila dím dopisem. Já jsem se rozčelil a mly odpoje samostatně
vzrostl. Pak se to udobilo. Ne s jsem šel na klavír, ačkoli skoro tálo.
Byla tam věcejší parla. Kvali jone na penos a f. s. nebo, při tam se
ale tvrdila dál od ostatních. Porozoval jsem, se ma' postobně plachou
poralu jako ja.

31. IV. 1936. Útulek.

Dnes je úterek! Já jsem o sobě se nechtím nijak plavuodně, poure se
liším, poněvadž věce budu tančit. Po šesti jsem šel na led. Byla tam parla
jako obvykle. Když jsem se kouval, abych šel domů, sta f. lake a čekala až
jsem byl holý. Pak jsem se sebral a doprovodil ji. Ustara. Úterek, se mně tak
nelibila, jak jsem čekal. Zdála se mně ta veselost příliš umělá. Bavit mně
pouze táne. Nejmladší člen naší společnosti, sestřinec Červený, byl
hodně vesel. Mladla 2x! při táncem. Po šesti jsem šel domů.

1. V. 1937. Pátek.

Byl jsem v biografu Krali. Chaplinova „Moderní doba“. To je a legoický
film socialní, kateočný proti vynejšímu pravicím v Americe. Ale jak

8
Vzpomínám si, že oslovil a biografi se ho ptal, jak do mne kaverčička přišla. Já jsem jí řekl, že jsem ji našel v knihovně a vybral jsem ji z knihovny. Když jsem ji našel, už jsem ji našel v knihovně. Když jsem ji našel, už jsem ji našel v knihovně. Když jsem ji našel, už jsem ji našel v knihovně.

Jsem křesťan, málo kdo mi rozumí. Pak jsem bohužel.

2. I. 1934. Praha.

Mám daleko k tomu, abych se od Jiřiny. Je tak neuvěřitelně druzh, že
nevím, čím to je. Možná tím, že má ráda děti a jsem sám starý
dávám. Tedy také, ale často mi dělá klouby, je to pro mě. Já jsem dělal až
do 4, a když přišla 7., šel jsem taky. Ona si koupila sukni. Byl s ní jak
a to tak prima, že to byla přece španěl. Než jsem ji doprovodil, ale
na mostě přes náhon, kaskadil jsem hlas její malý, což mi přišlo
k ústupu.

3. I. 1934. Praha.

Dopoledne jsem šel do práce, abych sešel s Láďou, Polkal jsem 7. a šel
jsem ji podříz kasteril, že bydlou se smluvili do biografi, ale mě jsem ji
nevěděl. Dopoledne jak jsem čekal, nepřišla. Tak jsem šel do práce a našel.
Než odešel Karel a přijel ohe. Hej!

4. I. 1934. Praha.

První den školy v novém roce minul šťastně, nekončilo. Dopoledne
v 5 jsem šel naproti 7. Polkal jsem ji s její kamarádkou. Přijel jsem se
a myslil, že na náměstí se rozjede, ale mladá stačinku ji vytráha,
aby si odložila šat. Myšl jsem doprovodil své a Pavel šel měl
jisti selkou, legraci, když jsem to přišel. Já ovšem nevím, co si myslí.

5. I. 1934. Praha.

Dnes ráno, jak obvykle stala 7. v pohodu do školy a umírála se

na mne, ale co mne to je plácné. Ten byl vůle své, nebyl. Těži píjeľa
malinka. Vůleka mne mickou, mukingorou křivě, dyloučene rukavice
a pěknu kravatu. Datú píjeľna k radosti.

6. I. Ústředí 1934.

Kas máme práckano Pošta ročodnu je, mura'lečim' Mura'nie, ale je velky
mte. Na kormu jsem ehtel mlurit, s. t. ale kbrahl jsem ji. Ani od polidne má
led nepřítla. Přičel jsem „Budka kije“ od P. Morand-a a mose se mne do
hřiblo vyjma selkové kragietki pojetí.

7. I. 1934 Ústředí.

Va pol. Němci jsem si přijel Acidoklovu „Politiku“ česky. Du mne eha
dat jete říčky křivě, abyel to mohl porovnat. Já jsem přitakal, ale přá
me znalosti říčtiny to byla vlastně le. Přičel jsem, nebyl. Vácha pry má
nalomenou rukou. Při věnických ověženel smaxil jsem se se všech sil
navakal debatu, ale nebo to. Němci jsem se mose dopalil, na žiku.
Němci si rady se novem „Flóte“ a kluci mu napovřádali „flóta“. Byla
x toto velká legrae a Beamborova se plala, so se doje a Karol křivě, se ja
mu vše napovřádám špatně. V 5 mi to nedalo a šel jsem do praxické,
abyel se sekal s. t. ale svou špatnosti jsem si mimul. Máme přitá vaxnou
náladu ač mne to mxi. Činora budu mlti věnicki ověžen. „Khrizte
m' rax ročalo a psí!“

8. I. 1934 Paček

Ten kdy jsem nic nendat. Pouze jsem se šel na křivě.

9. I. 1937

Nelmi slavnostu' au. Karel mu' pivoel pokuy' katundatik, ale dotal
 smim lakovi skatoby, se mu' to mertele to mil. Teer' jam byl na
 d'ustojnickem reprezentacnim plem. D'oc se mu' libil. M'ila na sauco
 r'ani d'ost a obecstvo c'astek' d'idiqovane. K'arovcova' m'ila konc'eni
 s'ady, ktere j' slutek' l' jedna neprijemna' se' byla, se' se mu' spustila
 k'ed' k' nosu. C'ekou besedu' jam saucil s' Ninou Guforou a' vzpominaly
 jme na nase prou' sauce' r' 1934. Tam prot'ektor plem d'ing'u
 K'olarik' se mu' m'oe nep'lib, a'koliv' m'il muslo' lex' byl' vyknamenani.
 Nezak' j'eho mlad'iu' j'eburuy' (m'ov'na' pyu) byl' lovedou' plem. Lital
 po sa'le jako k'uk'k'. Teelost' je m'el lex'ka', ale v'seho, m'oe skou'. Sk'ik'el
 jam s'el d'adu' v'ent'ni, se' d'ob're sauce'm. M'aba (K'oej) nebyla nejlep'si,
 ale s'beas'ka' by' s'bra'kovy' val'ky. Nam' ten dojem' se' K'arovcova'
 se' l'ki' v'ejmlad'iu' m'u' l'k'ati' x'dejim'u' se' n'ad'p'om'ek'ku' Schueckerovi.
 C'ekal jam, se' na galerii bude' T, ale k'ese mu' lu' m'e.

10. I. 1937 Ned'ele.

R'ano jam v'stal jako s'hyk'le r' 9h. nam'ical se' a' il'as' G'ra'ski'. U' L'adon
 jme se' s'mluvil' na 4l. na k'huri'te. Do'ki' s'iby' jam s'ocul' jak' m'as'ola.
 Pak' v'p're jam se' kas' p'obudil' a' j'ekul' na b'ud'ek' jak' s'tak'm. Ka' to
 jam' se' k'at' v'st' a' j'iti' jam' r'ano' k'as'al.

11. I. 1937 P'ond'eli.

Prof. S'abela' se' kas' s'jenti' se' skole' s'obra'k'au'u' rukou' a' to' pravou. K'oy' se'
 p'od'p'isoval' lev'ickou' d'etali' jome' si' se' m'ij' l'egraci. On' se' m'el' p'mal', ale' bylo

vidět, že to to byl. Zapravme jsem celkem nic nemítal a šel na bezý spát.

11. I. 1934 Hlavy.

Zneset se je žurnalistů bal. Nešlo o to propojit nějakým slohem
ne vyprávěl příběh. J. Polák vedoucí redakce laické a sekulární dovedl
laické. Poslední hodinu jsem ještě narychlo napsal několik kompozic.
Něco a bravala jsem bylo dost. Od polodne bylo ve znamení příprav.
já jsem vůbec nebyl schopen a necht. Naš se také chystali a stalo se
to muselo prac, nek jsem přišel předem, aby přišli roas. V 5h jsem šel
ještě na led, protože tam byla 7. V 7h jsem byl již v Sokolovně a vracel.
Až kalajem jsem šel v původní náležitě a real naň, pam' domáti. Pak
se hned tančilo a nuki tím přišli naši. Děti bylo hodně a smát-
klovou tančeni jsem tančil dvakrát. Byl tam také Marie's Palorou.
On vypadá a tančeje podle vů' kritiku. Opravdu se divím, jak se může
někomu líbit. U mě jsem také tančil a docela dobře šel přes ložitka.
Říkala, že jsem ledy vyhadal, jakoby tme někdo na žurnalistů
dávěl proti mě' vůli. Za to šel jsem se se vrel sil, snažil haviť jak
se, tak me' společenec a doufám, že se mi to podařilo. V přítomci naň
oděti, kalim co jsem já do se vygal kuxeršinn. Byl jsem také na galerii
navštívil 7, ale bez jsem odětel, protože jsem zpozdoril, že je mimi
nějaka' dorocá osoba. Doum jsem odětel po volenci.

13. I. 1934 Hlavy.

Milámi ráno nebylo příliš naděvné. Matinka měla špatnou náladu,

protože také se se známými skoro nebyl, ani to bylo napadne. Právě po-
 dobně neměl naladu. Mluvil, jak vyběkala, že jsem nepřišel aspoň
 na chvíli k nim na káňanu. Já ovšem neverděl, že je to tak, mluví
 a teď mne to mrzí. Dopoledne jsem si pracoval. Před se jsem navští-
 vil Ládu. Jiří měl a Honka Ládu s mím. Umluvili jsme se na 9. na
 led. Byl jsem sam radu sám. T. se přišla pouke dívat, že by
 ma' poskakování slepi' sčivo. Neče jsem šel kory spat.

14. I. 1934. Dvůlek.

Prohodil jsem se ku podivě kory se 4. Ne šlo to bylo řeči. Ušl jsem
 Ládu v 10 pro dříví do sklepa a pak jsme si to kroužili s plnou bednou
 kolem kocišů, kteří na nás vyvalovali oči. Pak ve 11, když jsem šel
 domů, mne zastavil řed. Dvořák (syn skladatele Dvořáka) a divil se, že
 si sami nosíme dříví. Nyloučl jsem mu, že je to pro legaci. Nevím
 kosa to myslil vážně nebo jen tak. Dopoledne byla kate legace se šel.
 Byl jsem jako obvykle napovínaná přiměně, že se směji. Povídal, že
 podobně praktický buleou bovat byam. To by bylo obomně, když by
 nám všem nenaloběti samé opakování.

15. I. 1934. Pátek

Žít máme odvedal české obraty z domáči čelby. Nemám
 vcelky jako ani každý a doufám, že to dopadne dobře. Domácké
 opakování je dost. Byl jsem ani lodiny ruky a pak kas k učil.

16. I. 1934. Jolala

Ušet jsem našel aspoň jedno opakování, ale zůstalo pouze při německém překladu. Navštívil mne Lada Pavlov. Tak jsme hráli chvíli karty a potom jsem si šel koupit nějaké věci. Potkali jsme Kláru Prokofovnu a obeluzku se jménem & hodinu.

17. I. 1934. Nědělě.

Dopoledne jsem našel Klara matematiku. N. M. jsem byl v Praze. Dopoledne jsem se našel a vs jsem byl s matinkou venku. Něco kasněem!

18. I. 1934. Pátek!

Ve škole nic nového. Byl jsem v předodpovědi opakování. Něděl jsem nic, až na krásnou práci a Těla, a tolo měl legraci. Tak jsem šel od tabule, vypravovali mne klau, našel na muou pomuck na epusot: kam se hrnet! Doufjeme, ed to dopadlo dobře. Dopoledne jsem se našel s tímto a vychodl jsem se, ed celou čestinu našelam ka k'bra dopoledne.

19. I. 1934. K'loz!

Opakování německé literatury. Byli většinou ti loči. Jinak nic nového. Čestinu jsem se našel. N. b. jsem se byl podíval na k'bi. Ykavla tam T. A. Barlosorou, tak jsem chočil s mimi do 7. kolem kluzitě a bavil se.

20. I. 1937. Křída.

Česky jsem se dal doborolu, ačkoli jsem se při hlavním šal, že budu vyrolat! Celkem jsem to uměl. Radou jsem ji musel vyložit co myslím slovně, protiklerikální a vedoucí to venlo. Celkově jsem měl stále ještě dost nečun. Nejsi dáš vyrolat křída k. křídiny.

21. I. 1937. Čtrlek.

Při křídine jsem se přeč hlavně, ale on nikolo doborolu, nezrolat. Práli jsme celkou kompozici. Byla dvě témata: Njvoj umění podle Kostiňského a Tolstoj. Psal jsem to duhi a dával pozor na letky a carky. Velké poliče mi křídilo coctocunuti, kda inst. „přítel“ se přeč s „i“ nebo „j“. K mému velkému překvapení jsem byl vyrolán na literaturu k němečiny, dopadlo to dočiv.

22. I. 1937. Pátek.

Konečně jsem byl aspon k latině a uměl. Mám pry' napsanu velkou 1. Umluvili jsme se patla, že, když je mi k, pojedem na bytel do Brd. Na to konto jsem namáral hčiv. Jinak jsem nechtěl nic, leda si přečell kumčiv. Zapomněnul jsem věcka napsat, že si jí. Bexuekrov' jsem čell ukáčku k Mohičova: „Le bourgeois gentilhomme“. Pordoval jsem se, že to přečsu cel' a přičti. Čtrlek mám tu knihu dostat.

23. I. 1934. Šoféra

Ze kempingu jsem nebyl a tak jsem vladně uvaril, než předjedem
mi zmešle gymnastijni. Odpočinek bylo se xnaman' byti. Ne uve
soly jsou tak velké, že ráka'mi prami' nešla. Musel jsem
kabolat kluky a koupit křemeny. Tak jsme to s nasaxemim
veterálo mluu spravit. Máme se říchni mít v p 9 u autobusu.

24. I. 1934. Neděle.

K autobusu jsem přišel přesně, ale byl tam pouze Ida Krato-
chvíl. Autobusy až na jeden byly plné. Ten jsme obsadili a s jistými
pochybami očekali na příchod Lády a Mildy. Samozřejmě
přišli tak pozdě, že už na ně nikdo nečekal. Říklo se tedy
se jedeme v obecnici. Šel jsem za obecní a nikdo v autobuse
optal, zda nikdo nemá nic proti tomu, aby se jelo na ahaněm
cestu a než jsme se rozhodli co a jak, byli jsme daleko v luv.
Mni to vedelo předemim, ale ostalim to říkce nevedilo, že
jme Ládu a Pepka tak xradit. Byl je to kašoučový best ka
to, že přišli pozdě a ostalim, jsou a chytit stoloučij nás na
ahaneci. Šelna jsem vyjel k autobusu a havokl byti praskl mui
jedem křeminek. Na štěstí měl Ida jeden kabolni. Rozhodli jsme
se vyjeti v p 11, abychom dali oprotilem pílčičost stoloučij nás.
Šelna jsem před tím ulekla nám táta Němeová a Zina Červených.
Divně chováni nehol mě jme jel neradit. Cesta byla kajmard.

Pod Tokem (1935) zastavil nás p. nálel Procházka, že nahoru je sněžová
hůvka a on proto ke zde domů. My jsme se nedali odvrátit. Každý
si našel nějakou lopatu a jel se. Nebylo to tak krásné. Dokonce
jsem tam obědval. Na Bor jsem přijel po větším či menším počtu
párů v 11. Lidu přivítal do tam byl moený kámen, takže chata
byla do posledního kouta obsazena. Mne se mně tam líbilo, protože to
bylo úplně jako v horách. Za chvíli po nás kjevíli se našim nativem
reaktorem Čalů a Pepík. Teď sepece jsme se dovezli, že kamrad
Pepíkovi kloumá být a že si radno musel rychle opatřit jiné. Bylo jim
promiňte. Zálezenali jsme si utkolik křesťanek a telomarků
a dali se na pochod domů. Jel jsem přes sjezd na Toka. Bylo
to krásné. Absolvoval jsem to jen se dvěma páry a to jen
protože vždy předem mnou někdo šel přes cestu. V 5 jsme došli
k telomarkům do Obenice. Zastavili jsme se tam velmi komfortně
a dokonce i tančili. Přijel jsem k kupačce a vykoupil jednu
cigaretu. Ona se obveselili se nevíte postaral se hotel. Doautob
on jsem se dostal elegantním pádem po schodech i slyšima
a 4? mne přijal do svého lepšeho nákuš' koudy' územ.

I přípravou na pondělí se vypadało velmi krásně. Neměl
jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nenaučil filosofii.

25. I. 1934. Pondělí.

Jamoxijme matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám^í vyprávět přes hodinu, která byla jednou z největších
pokrom lidem, matematika byla „genií“. Logiku jsem se
neměl přes latinu a řečtinu, avšak uvolán jsem nebyl.
Zato Mladě poskytl o české otázce před. Nechtalo mi to
a napovídal jsem, takže mne bylo pohotovo z k mraří.

Rátová mne zastavila na chodbě a ptala se mne co má
se mnou dělat když komponice mám tak peske? Bohužel jsem
ji nijak neodpověděl. Řekla se mně tedy k čemu budem dělat
malování. Navzd jsem se jíps a ona říkala dobře. Mohu k tomu
souhlasit, že český budem mít z a děpsim.

26. I. 1934. Mladě.

Den byl velmi krásný. O německé jsem se smál a o řečtině
dávno tak, že jsem ani číst nemohl. Měl jsem se ke sklat
s Mladem, aby chom vši spoh na sv. Hous byřoval. Kao nepřítel
byl Mladě. Tak jsem šel sám a docela se mi to líbilo. Přišlo
jsem se ke koum chít a dítal se chít. K němu přišel Clada.
Potom jsem šel ještě do Pražské. Pokhodně jsem se neměl.

27. I. 1934. Mladě.

Opřavovali jsme latinskou komponici, k té jsem měl z, a koliv
myšlím, že jsem mohl mít aspoň +. Zadržiměním mi byla
z komponice české. Myšlím, že byla vřocna' co do vypracování
a rozvířim obsahu. V Pražské ul. jsem chodil s Adou a Cladou.

La' da říkal, že se mu naskytlá příležitost ke kondicím chemie, že je
ale nepřijal. Možná, že by to bylo něco pro mne. Poděkoval bych nějaké
by mohl být přijmy. A da se kas nabídl, že mně opatří potřebné bytostné
rukavice v Praze. Dal jsem mu 25 Kč a uvěřil, že přivěze.

28. ledna 1937. Elzele.

Ve škole se již nic nedělo. Co se mne týče, nemám z mělo drach
pouze z mraťu. O matematice volal jen tak. Měl jsem odevzdat jednu
vezuček, ale měl jsem čas naměřit se pouze datit. Zveřejni jsem psal
tak krásně, že musel vyvolat jiného, kdo přešle lepe. Při cestě
mám přemýšlel říknuou poutěnou cestu. Já se samozřejmě zapínám
příjmi a československou historií a mátl jsem si sám jednu hrobu
od radiopřevodů. Když jsem ji objednal v Praze. Přemýšlel nás
překvapila novou domáči cestou a opakováním. Čestky jsem si přečetl
dotnu. Již Benčková mi připsala "Le bourgeois gentilhomme" a ten večer
jsem to ještě přečetl. Něco se mně líbí.

29. I. 1937. Pátek

Na školní frontě nic nového. Nalula mně dal za namít k první pomoci,
a, ezi ktera v ústředí, nose a učel. Vyprávělo tak říknu, že mohl vsem
jednoduše poradit, aby štim, nic nedělali. Měl jsem opatřit po dlouhé době
do knihovny. Přemýšlel jsem trochu k učel, tak jsem se své ústředí. Vyprávěl
jsem si original od Molièrovy. Doma když jsem se dal do "de mala
de imaginaci" a spousta věcí jsem to přečetl do 24 hodin.

30. I. 1937 Sobota.

Dneskem kouč semestr a poánai polobnu ftakaminy, brvaje
 vypracuje na skousku 4 dni. M. M. přikemul k Eman k katalogem
 a tváril se tak nešťastně, že jsem myslil na nepřítel. Pak kabal
 neppure smxary. K mému nejvčtšimú podivem měl 2 x mraovi
 pouze Drakem, Kool a Pobuda. Koye jsem konečnu vyvčdceem doval
 konstatoral jsem 3 dvojky a vyznamenanám. Dvojky jim měl x četiny,
 matematiky a řičtiny. Dělam sedy jsou malviti k džepim! Neřepu
 vyvčdceem měla 4. li. kurova s 2 dvojkami x četiny a matematiky.
 Čímlik měl sljné se mnou. Propadl Midee k němánu, jak se dalo
 přitkem čekal. Nejnee mne udivila Pobudova uspokojivá k mraovi,
 klca ji jiti nekastrovčena. Naji nebyli ani přikvapeni ale ka to
 velmi spokojeni. Dopoledne jsem byl byčoval na Dvati. Kvřel jsem
 se čtyri domi a kabal rodimu spokojenú sklonimou, nad Karlovym
 vyvčdceem, klca oktratoralo pouze dvě dvojky x matematiky
 a řičnopisu. Na kousu jsem si koupil posvariny na xitřipis byčarsky
 vyřel a pak jsem se dořidil, že nikam nejedu, že se jde kúdit.

31. I. 1937. Neděle.

Šel jsem brzo na koso, kde nepokam pamú mto svede, ale kae me,
 ku mi. Doufal jsem, že bude aspoú na kluxiti, ale špil mi. Praveč
 podobně šla nikam pryč. Matinka mne dopovčdela posival se
 na film Charle Charivó, a dyka kaleske se mnou.... Šel jsem

s Adam Chalochvilcem a mne se mi to líbilo. První poroběti se až do
povrchuosti nejsou jednolitě čny dosti odolivodnými. Zapínave
bylo napěti divaetra. Za mnou vše vedlychalo: jisti to nečabijou, ale
mne to hůliš z mých nepřiválo.

1. I. 1884 Rouděví.

Dopoledne se smluvilo, že pojedeme na Bor zlíka. Po obědi šel jsem
Klara matematice. Byla to jedna z nejkrasijšich chvil mého amavacního
života. On totiž nerozumná' slučování od nároku' nebo ošlení' podle
toho pak celý počítání' vypadá. Pošim jsem byla kličistě. Pojedeme
tedy autobusem v 9 hodin ráno ve nějakou výpravou prof. Čedivěto.

2. V. 1884. Křivý.

Vstal jsem tedy v 6hod. a šel jsem, to mě mrzene, ale před roda. Nedal
jsem a tím nijak myšlil a v 1/2 9 jsem byla autobusu. Nijimcevní
přítel přímo všchny dírký roda. Závra se přičenul s kličovským bce
byu, a takto nepozorou. Když ale uvědi, to ostalní jistou všchny,
natahovali to pro pekna. Jeli jsme až na Alimetu a obvyklou
cestou šli rozkouševit na Bor. Spocátku to velmi kluzalo, ale brzy
se rok s kličy' měl obrát a pak to šlo kluzka. Všchny nedy
jsem abolyoval bce partu kariměných mšikovnosti. Na Boru jsem s
rymaloximim vškeryel pil byu přimáral, ale bce viditelno to vypládku.
Pak jsme nuroupili obvyklou cestu přes Tok k Zelenkovim
do Obecnee. Panoval jsem, at jsem vyšel 2 stroučky z pod

ráiky. Přítel dává také Milda Poláček a radil jsem se s ním
o charakteristickým věcíku. Celkem jsem ale nic nepřevédel.

N 4 jme oddělovali domů, když jsem si před tím odbyl
svůj obvyklý pád slyšema se sehadet až na silnici.

3. I. 1934. Kůda.

Dopolednu jsem opět pracoval na věčnickim a měl Karla.
Odpolednu jsem byl na kluxitě.

4. I. 1934. Č. Velek.

Dnes jsem věčnicki dokončil. Odpolednu na kluxitě byla
obava, protože holky se nám stále rozmlkávají. To mně
moe dopadlo, protože je sklon k tomu a člověk si tak
kaki svůj jaklak krakky pokyl na ledě.

5. I. 1934. Pátek.

Opravdu se kaže. Tak mně nebylo nic jiného, než krát
s klukama krakly. Říka dal dokromady parlu, a pojedou
křta na byič ke sv. Ivanu. Já jsem, se ale nepřidal protože
svědomí mně naseplává, že se pladnu máim něit.

6. I. 1934. Sobota.

Praxduiny jsem již u konce a tak mně nebyla' mi se štát
ara tajoni' odpolednu. Po štát jsem šel k Lidovi, abych se
dovédel, jaká byla jřda. Moe si to nechtalít. Podívali jsme
se spolu na sv. Krou a zastavili se u Čady. Tam jome se

22
mradili, že půjdeme sáňkovat. Užou jsme ještě pokrvali Salovu
holku s její kamarádkou. Kdo ale nepřítel, byli oni. Klavne
mám byl rád, že jsem se mohl kovář domů. Ono se totiž
dalo jít pouze bez křemí a my jsme mohli plnou vyhládkou
nakazit na skou. Konstatoval jsem, že je přece někdy kochnutí
dobré. Salovy kacholy to odmysly.

7. II. 1934. So. Neodle.

Už mradíže, jsem se probouzel do klitoránu. Doufal jsem
solik, že na kousu se sejmou st. Ale, jak jsem v nejtemnějších
koučku mě duše tučil, nestalo se tomu tak. Poručil odpolednu
do Sokolovny na Dorniky šiběnek nepřítel. Odlatu jsem
si dobru kalaučil pouze na kachátku. Pak byl lezení, nábrže
Tož jsem přemnul z rovu nadiji na přímý tanec na
pondělí večer, kdy se budu prokázat na Dominu.

8. II. 1934. Pondělí.

Ně škole k našemu překvapení nám bylo oznámeno, že
nemí čedina. Paton se asi něco stalo, na byčel. Odpolednu jsem se
hodil do parady a v 5³⁰ jsem se přikouul na Dominu. Jak se
dalo čekat, mexatimato se přemí. Tam řídil výkora přišel ax
když se lanočlo. Právě byla předárka, když začala hrát fanfa-
ry. Kachy se postavil k tanu a pak sklamaně pokrval, že to
krají pánu řídil. Jinak to bylo moc pěkné. Číska kroudu

jsem tančil s Vandráskou mladší a k močavské jsem pracně
 přimluvil Váku Endrštovou. Když se mi to podařilo, že jí budu
 předsedka, šel jsem s Pepíkem dít do cukrárny a bunič-
 koval. Předsavka ale nepřicházela a proto jsem šel opět tančit
 všem s láhí kápu. Zůstal jsem nakonec s Emou a ta šla
 do cukrárny. Já ke své práci jsem si vyšetřal, že mám jít pouze
 2 Kč. Kým mě jsem byl pětkrát jen, když jsem v penězích objevil
 5 Kč. Za Emu jsem všem platil nemohl. Právě si vezmu
 má peníze sebou, protože vždy domů si tak dobře dopadnou.

9. I. 1914. Kluky.

Na švédské ovičím jsem měl. Za to jsem si pracoval
 odpoledne i dopoledne. Přesně jsem kápu měk napsal, že
 větra byl jarmak a že jsem se měl s. Dopravoval jsem ji
 domů. Na konci jsem si sm'chtít dala pehárku, ale na obzoru
 se objevili její rodiče a bylo po rande. Dopravoval byla
 v Lounech u babičky.

10. I. 1914. Křída.

Čestina opět nebyla. Jinač už není to.

11. I. 1914. Čtrtek.

Dnes byl slavnostně zahájen stávkový výhled a malena-
 lica slavnostně. Právě měl říční ovičím s láhí a xmi-
 nil se láhí s skvělých a anti-fonach. Zepal jsem se ho, co to

je. On mi odpovídal, že se to křivá v kostele a myslím, že to je myšleno. D francouzštině jsem si přečetl chanson Lescaut od Abbe Prévost-a a velmi se mi líbí. Omluvili jsme se, že křiva půjdeme na Ruskinův večer.

12. II. 1854 Paříž.

Na Ruskina nás má jít celkem deset. Odpověděl jsem šlehel, že doporučím Eunu jak domů. V knihovně jsem shlédl, že tam také přeje až se maluje a přeje si několik nejlepších knih. Večer cestou ~~na~~ přednášku jsem poněkud upadl. Uto nás tam ^{se} přeje Lyži. Volání každých se byli podívají v kn. Povědělo to, jak je u nás obzvláštní vykoupení, o šeloch pokleji. Bylo to celkem pěkné, ale nejvíce jsem si líbila mluvu. Proto jsme tam křivali pře, seděl a klí ač v M domě.

13. II. 1854 Praha.

O kemitice jsem dostal za utolu spral přibramský přímý. Pobuda mi dnes máškeru věčnické evěnu 9 4. Husovi. Bylo napsáno na prima autignárenim papírku a dokonce existim rukopisem. Samozřejmě to odnesl. Já budu mít věčnické až v pondělí. Co se Lyži le knidy od Prévost-a, tak se mi líbí, ale jinak kraina je slabším a ba Mětker.

14. II. 1854 Vídeň

Byl jsem na kralko na korun a uvětl 7. Řekl jsem jí, aby

přítel odpoledne na led, ale pak se křivil, protože byla se pedrou.
Na křivici jsem šel až ve 4 poutavě dít v každý známý
nepřítel. Šel jsem vůbec neobjevila. Mám takový dojem, že
M. Prokopova na mne bre, ale led není na takové věci čas.
Jedna sleziánka mne poprosila, zda bych ji nemohl přeložit latinu
skou kompozici, kterou budou mít třeba. Ti se domnívají, že
oklávají mne ještě sleziánskou latinu. Něco jsem si navíc trochu
pracoval.

15. I. 1884. Pondělí.

O matematice padaly koule jedna radost. Někteří svou kompo-
zici nepsali a tak jsem byl zbaven naděje na velký úspěch.
O poledne jsem oči pomáhal při koravodní prohlídce. Přišla
právě T. B. z přírodopisu jsem byl vyvolán a neměl jsem
o latce ani zdání. Dopadlo to dobře, on totiž stále pokračoval
sám. O česlině pak jsem přednesl své vědecké o „Techniku
na hokešty“. Rozněk vyvolalo dosti značný a jaký byl dojem,
se dovedl až ve střed. Snažil jsem se co možná nejvíce
říkat nakhánil, ale jak jsem se pak dovedl, bylo to lepší,
když jsem šel. Sám přednášel o benkinovně moločen
a kákově vše ukázal na výkres. Bohužel to musel kákově
čas a přitom nepochybně, kam se šel dívat, zda do listu
nebo na výkres. Mnozí mne, že kritika musela být pro matematic

Časni odločena.

16. I. 1934. Mladi.

Na kápadni fontě klid. Na něměnu jsem ani nemek.

17. I. 1934. Hlada.

Den kritiky mého němiekého. Ku postovu to dopadlo dobře, ač je pravda, že jsem ani nemá lakovym se kluci, nedají velkou se svého klidu. Všichni prohlásili, že se musou souklati i s něma draxou. J Emou jsem o přístavce mluvil o tom a ona pak při kritice vše opakovala po mně. Patore se vše libilo, jen to zakonečím se jí nedalo. Čeli' odpoledne jsem četl německu.

18. I. 1934. Hlada. L'vrek.

Ve škole se medita' nie jinelo než němečna. Naš' mni' odpoledne musili číst palee a dopadlo to dobře. Začínám i s čítáním se máme naučit přelst cel' literatury. Děti to dojem, že přelst' byden bude dost co dělat.

19. I. 1934. Pa'lek.

Všude klid jen kluci se hrou čítání. Naš' se rozhodli, že budu chodit aspoň jednou týdně do kavárny a měit se kulečink. To právě ve škole nám dovolili chodit do kavárny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Tož tomu naradový jsem sel s oleem, ale moc jsem se nebarvil. Časopisy jsem přelst'.

ka chvilí a tak jsem potom křičoval při pokrevu. Když vstala
madřen jsem nebyl.

20. I. 1934. Ustava.

27. I. 1934. Ustava.

Rozhodl jsem se, že nebudu kápisovat každý den, což se stalo
vyber jen občas, když bude něco důležitějšího. Paki článek kačkyli ať
přemýšlím; důvodem řívol. Řikal nám totiž před. Macovick při
philosophii, že malokas dovode hčit přitěly psychologik, že vešimna
lidi v takovém případě popisuje pouze ať tak jak se jim 'vímnu
porovovali, a to není žádná umění. Dnes je na ples národních studentů
stva. Kdo chce věz správně vyšetřovat, ať se ples národních studentů.
Jsem tam, poněvadž obce je v dostatečném rytmu. Normamena' to ovšem,
že jest také u N.Č., naspak vždy volí nar. soe. Co se týče mne
nemín opravdu ke komu se přidat. Čísti řídi jsem velkou většinou
u národních soe., křidas sami smýšleji městánsky. N.Č. kas, ač je to
strana l. v. kapitalistů, je silni národní, a škryti produktivní,
poněvadž pokládá řídi ka národně nepolektivní. Já sám se poklá-
dám ka Čecha a souhlasím se N.Č., ale nemín rda u této strany by
byli ochotni mne pokládat ka Čecha. Socialisté jsem mniš špř sym-
patičti' mou masenlivosti, ačkoliv jinak jsem proti socializaci, která
se skutečnosti křamena' nedocenění důvěrní práce. Mým ideálem
by tedy byla strana skutečně proletariátské národní a taková

ať do vyneřjka neexistovala. Ať přijdu do Prahy budu se muset
 pro někoho k téh stran rozhodnout a to bude velmi těžké, neboť
 studium nakodm' jsem tam polibsky nematentim, ani jako vřichui, a to se
 mně protik'. Ted se obléš a přijdu naproti Nendovi Ubušovi, kterým
 jsem na věce smluvu.

28. 1. 1834 Kolote.

Nenda ku podivu přitel vřas. Uti jsmu iknesl k Brozkovi, kde
 kardim předlanošci' mišl kkouštu. Ema se smámi že kstarvila
 a předstarvila mně hned svému společníku Yldř' ušl. Klobučinské-
 mu. Řekla, že jsem nejlepš' kluk ze školy a vřice mně maxala med
 kolem úst. Mel jsem v úmyslu srozumit se kde s porškim studen-
 tem Oroskäninem, který mně obší francouzsky, a tak možná
 křskat konversaci. Ten ale, ač mišl předlanošci', vřice nepřitel, že to
 bol' kuby. Jinak xnašmyšl tam bylo dost. O přistávee jsem sešel s
 Nimon Škuporou a se Zelenkem Čeměš a Čedivou. Provil jsem se
 též předl abštinemlišim, neboť jsmu pili jedno klampele ka
 denšim; dšim vřim lé. Škoro jsem se bal, že budu opilý, ale přesto
 mi to chutnalo. Dokonec Ema pak prohlásila, že po kardim
 dloutku jsem si škl pty. Poděnké' budu muset dat na to pokoe,
 jsm' to vřice těžké. Jinak nšstěva byla celkem mala, 14 stam!
 Poytomu tak bylo vřidy. Byl jsem saki' příjemně polella'n na své
 hladošci. Jeden student mně prookoval, že mšlšim maturidu

s vykoupením a Janouškovi ke Tm. mne obdivovala pro mé
"vedlejší" jazykové. Šel jsem asi o 1/3 domů.

Ostatně i když jsem se kamechal ve mně psaní dojmů. Honza Horák
mne prozradil, že to bylo již před rokem namereno navštívit obec
do vyboru toto plem, že někdo s ním prohlásil, že je dobrojm Čechem, i když
nemí organizován v M. Č. To byla ostatně voda na můj mlýn. Téměř před
především jsem s Adou sháněl nějaké holky na odpolední procházku.
Smluvili jsme se s Madou, že když mi přijde dívka Procházková, tak se
přijde. Odpoledne jsme se tedy šli a šli po řivinu. Ta snámi chvilka,
ale pak namí i s Madou někdy toum do biografu. Samozřejmě nás čekají
jednáni kralupy. Po biografu jsme si pak zavolali Madu a moc jí vyváděl,
aby to slyšela i hlavu osmoralece řivinu, s kterou jsme psali několik
mluvit. Dala se rozhodl, že jsem nebude smát, ale já buď mluvit aspoň
s Madou, poněvadž stále prokládala, že řivina má k tomu důvod, a ona
mí musí brát a pak se mně tak trochu líb. Proto jsem jí pak doprovodil
domů, ač jinak jsem se rozhodl aspoň trochu vellaumiti.

3. II. 1937. Pátek.

Dnes byla večer přednáška o alianci a více o historickém písmu
francouzském. Abychom tuhle optalil její provedení, kusánil jsem jí to
a porval, aby přišla. Přednáška byla označena na 8 hodin.
Proto s odletem na příbramskou přímou dostal jsem se
v 1/2 9. Někde do mládnosti a namí kolem plotu se psal

produxile mlade dívky a tou již mne vyprovála při Zanečková,
 abyh počkal do 9h. Uchem jsem řekl, „au revoir“ abyh šel tak
 ke doktoru a za dvěmi si uvědomil, že to byla pravdělná
 hodina pro každě kěmky. Sedl jsem si tedy vřadu v kavárne
 a čel ilustraciu a doveděl se, že vřechy přirozene vřadí
 vky na kemikouli se loží svou stranou k vřechu obrácenou
 směrem ka hadu vřechovním. Vřadost nad tímto poznatkem
 jsem se dočekal 9 hodin a šel ranjmonti své místo mezi přibeam-
 skými „francouzi“. Vřechu starší si vedli kolem vřechu, pouze
 řadně vřechu olámy: Zanečková, Lilečková, Kaldáčková a Čma
 si sedly k malému stolku vřechu. Tím se vřechu vřechuili k
 francouzi k vřechu a já taklé, poučevade jsem musel
 vřechu s nimi. Vřechu s vřechu ještě jeden Němec, vřechu akadem-
 kluy, vřechu skoro tolik jako já a loč jsem se s nimi bálil. Vřechu
 jen tak koukali. Vřechu vřechu jen vřechu nebyl. Vřechu
 vřechu vřechu bylo, že jsem si přijel Gil Blasa, kluy
 je vřechu k nejvřechu vřechu knih, kluy jsem kluy čel. Bohužel
 kluy knihy je tak vřechu, že máim vřechu vřechu, byel si vřechu
 ještě více vřechu.

5. II. 1894. Pátek.

Tento bůden je opravdu velmi pěkný. Oceňuji to podle toho, kolik
 uvolnosti ho zpestřují. Vřechu to je opravdu dosti: vřechu

školu biograf. Za samé červátku, se stáda aliance, dnes Morav-
 sivo koncel a křeba slava narocemim prvu to prezidenta republiky.
 Dostal jsem se své křivou filosofii až k epikurizmu. Ne více křastad-
 mému, ale maxim dodati přívok křastkům, klac se mne křasto-
 buji posil spokojnosti (křesti) a mácht se opavovali se křastobik,
 aby nepřipomně dojmy neměly plinu na mou maladu. Až doposud
 se mi to dařilo, vedle křastným opsakým opakováním, křastným,
 křastným se musím násti, až budu maluvovati křastjím, křast-
 mu se opit křastce nemuším. Dnes ledy jím se se křastí přeluviti, se
 přijeteme na koncel libharmonit. Jako obvykle na přeluvem
 sešel jsem se pouke s Emou, pak se křast nám připojita Křastocka.
 Mána Trageoně se Stěpánkovou a Zembak, který sám byl se svou
 Alenkou, se křast nám křastce nepřidali. Koncel sám mne přeliv nebavil,
 brěbas byl kluni křastkovan křastjím křastkovou na galorii. Maluě,
 křastbych to křast přelivě mnuu nymi jěště jednou, křastbych si
 neuvědomil, se jsem to jěště křastil. Pato křastá oxnamita Beambocová,
 se jsem nejlepe mnuil nepřavidelna slovesa křast 8243 správně, ale
 ja to jěště nepřekladam na obvolatěm vřelacch.

15. II. 1924. Městoy Prudich.

Jěště jsem se křastodě, se s křast. A jeduvocemim me nechei mnuil,
 omi jsem proli Masarykovi a to mnuil nemu sympaticki. Mábe
 nemim, co budu maluvovati, zda práva nebo kulmečiv. Kulmečiv

je mi velmi sympatické ke dvou důvodů: 1.) líbejší je mi
 dějnost a byl bych velmi rád, kdybych se tak jednou s kytili
 mohl objít s Brněnskými. To by konkali. 2.) Je to kameňákům
 mluvně mnohem výšší než právníci, poněvadž je věstění
 hroznou tím, že tvoří nové přechy. Vím jimi nerozhodnu, protože
 se na to dívají se stanoviska majetkového. Uči se proto předat
 se slojem slozu a pak se definitivně rozhodnout. V sobotu jsem
 měl jít na bystrý maskanu ples. Ale khalit se to. V pondělí
 přišlo party, že zemřela p. Gutherová, matka prvního otc a
 děty Ely. Tak jsem dal si šloko to vík do předání a měl bez
 spát. Byl bych kromě dosti podivil na ní, ale dostanu to
 až se stědu. Vyjeli jsme ve 4^h a vrah sebou do Prahy i Anči.
 Do Turnova jel pouze otec se mnou. Byla tam ještě děda Ida a Olga,
 poslední byla ovšem nejmladší. Zranice byla velká. O pohřbu
 jsem vedl Maclu a měl jsem se něco dělat, abych se nemal,
 když jedna paní kondolovala slovy: „Aby ten kalich byl vyprázdněn
 až do dna.“ Jan raků se nás stále vyplašoval na každém otc křivo-
 skou a divil se, že otec není ve vyboru, přivedl nás také ovšem
 do rozpaků. Tělu tomu jsem poprosil, aby se keptala svých přítelů
 jak p. Fedurek ředitel v. l. korespondenčních kanceláří a p. Důbky, který
 je u v. l. korespondenčních kanceláří obřadným náčelníkem, zasa konink-
 lura meklera. V tom případě, že mám rájštěno místo, studuji

porovnáním volala kulturní 'Palora' se své spouště dala nám
 odti duška do křesla popokoval české drama a román. To by se
 člověk mohl a toho kblakmit. Vrstvu mne už atdické postat se k ^{času} ~~času~~ ^{času} ~~času~~

Dosel jsem k zajímavému názoru na životní energii, možná
 tak říci, že to jakýsi druh paulkeismu a převládání. Vešim totiž,
 že podkladem života organického jest vitální energie. Ta živuje
 buňky a těla a projevuje se způsobem kmitavým vřivořivým
 stupni stavajícího jedince. Je tedy kmit živování stejnou energií
 jako člověk, ale člověk má tělo a hlavě mozek lépe vyvinut
 a tím schopnější větší výkonu duševního. Tato energie je vlastně
 součástí veskeří energie vřivou se smyslu fyzikálním a má
 tedy také stejné vlastnosti: je jí také stejné množství. Z toho
 vyplývá, že i když člověk kmitá tak tato energie nemůže kmitat
 dlouh. Může se přeměnit na jiný druh a tak postupně přejít
 v jiného jakéhokoli jedince organického a způsobit u něj život.
 Myslím, že tento názor není tak špatný a jsem opravdu přesvědčen,
 zda to někdy vyjde dle jiným.

Konečně jsem přečetl Qui Blas a jsem jím nadšen. Je to kniha
 velmi užitečná při poznávání lidí. Měnil jsem za dobrou vyprávěti
 x mi předsevzeti, že se nesmím starati příliš rigorózním a důklad-
 ným se svých názorůch, i když jsou špatné, považovat se kua-
 mena velké kolie a není to ku prospěchu ani nověli vědlo

nakou ani jim samým. Neznámena to ovšem, že čtveř musí být
 bezcharakterní, to ne, ale bodu přičiněny přece, přinejmenším
 nesouhlasu.

19. I. 1934. Pátek

Tak jsem si já naoceminy odbyl ve sludu. Pětis přijemné nebyly
 přinejmenším z četiny jsme měli na čtveřek značně opakovaní.
 Dobra jsem ovšem ve škole nešel, ale až do té jsem se ubíral.
 Přitom lépe mi vrali všichni každé do parady. A to jsem si
 bral na hejlmantri pro vůdci lid a vydali mi to s velkou
 oclotou, až jsem se divil. Za týden pojedeme do Brna, já a šim
 na první paměťalné splokování - Právě Zanebrová mi přijala
 dala román od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi se mi
 líbí. Rozhodl jsem se opatřit si nějaký pořádný psát a vyřizoval
 si citaty a abstrakty a pod. z knih, které přečtu. Budu si je tak
 spíše pamatovat a přiležitostně se ^{na ně} knalorki literatury poslat
 lid.

1. IV. 1934. Čtvrtek

Četli praktičny religiozom byly ve znamení Brna. Byli jsme
 tam celkem 3 dny. Pobl se mi tam líbil, ač mám ten dojem,
 že mihi brabanki nebyli příliš nadšeni. Mluvil jsem se srojem
 o svem budoucím zaměstnání a mluvil se, že o praktičnách
 přijem na práci do banky a nejspíše do Dvora Klabok nebo

do Brna. To rozhodne, zda půjdu definitivně do banky. To by znamenalo udělat obchodní jednoroční krus. Věděl jsem proto, abych zaxoval, co budu učitelným, studoval práva. A co se mne týče, tak bych velmi rád nějaký ten doktorát měl. Rozhodl jsem se raději učít než učit lesnospis. To právě jistě by mne aspoň na začátku dost bavilo a mimo to našly se mi i dost dobrá možnost naučit se dobře německy. Tím bych měl načítat program na vyššího státního. O kulturní stránku jistě informace. Ta Olga poslala mi po Heinzerovi svou plněnou knihu. Proti očekávanému je česká. Užíval jsem celou cestu zpět tam a zpět až do Prahy. Sam jsem toho měl, poněvadž vše byl stále nervosnější a stále mi říkal, kdy mám přítal a ubral plyn až jsem byl z toho celý hlazen. Pak kříd na překvapení se toto nyní pasivní existenci matinky a moje karel jak se dalo předpokládal liberal, že suamini neje, aťkoliv sám nechtěl a vyřítal to matince. To se moc kloubila, protože se pak dověděla, jak si chová, že je sám doma. Kárlík jsem ho učit algebru a bitas jsem vůbec nekuřel a se nebral, karel se na mne rozčeloval, řekl že ho překypuje se matinkou, že je maceška. Nebudu ho asi učít učít. Proti klukům brněnským jsem úplně anděl. Ti se stále perou a hadají. Hline mimoto je stále velmi arogantní, až kuloval se choval aspoň neutrálně. Ubyje ale rozhodně vše, abychom se

Spřátelili a myslím, že tomukdy nebudu. Jméne jejich rozhodlne porahy a charaktery a hlavně rozhodne není sou lepší povahou, jak vidím z jednání, než. Osadil oba dva lidi nanaš pro Karla a mně jejich velké sympatie, protože jsem jim dávám za věc a oni se proto na nás klobí. Dni se špatně učí a říká-li se jim o mickou, že je primus, je to pro něj u nich tím nejšpatnějším vyprávěním.

Vzpomínám si, že jsem měl s Karlem několik dní před odjezdem velkou nepřijemnost. Právě přijel z Prahy na přednášky a měl jako obvykle skoro porušenou maladu. Když vyjel s autem ke vešlé stoupl si na stupáček. Musel jsem uklouct, vešla jsem s kladou, a uvrhl jsem naráz ním. Pak když jsem odjel, skočil opět na stupáček, ale ukloucl a spadl kabou na dlažbu. Skoro jsem ho mohl přejít. Olek z toho vřeho samovolně vřel u byl.

13. IV. 1894. úterý.

Ke školek nam slyšel četa na vřetěru oplakal. Měl přijeti odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6^h. Přijel totiž srujaky m známým a to s dvo 50. Řekl mi, že si práci v bance mák vybral kdekoliv. Mně by se to nejlépe hodilo v Karlových Varech, kde bych se mohl rádně ukládat po vřetě a vřetě. O hřetěch vřetěch každé informace nepřijít. K vřetě jsem mi chvalně známé Sam kory buřty, ale slyši moe

nervozně, protože druhý den mi bylo vše špatně a docela
 odšel autem do Prahy. Někdo nám pak telefonoval, že zhrál
 dojel domů. V sobotu jsem chtěl jít na polkovský, někdo klubu
 "Křídlo", ale nemohl jsem sehnat žádné polovníky a
 a zůstal jsem doma. Naši se sešli v úvodu s krumlovskými.
 Dozvěděli se mnoho zajímavých věcí. Tak v Brně byl po našem
 odjezdu velký krával. Kluci totiž mají učitele, který s nimi
 nemůže nic předstí. Když nemůže o mist ním slovo, která
 by právě vzburkala ušlech, a naši bratrancei samovolně
 si berou k sobě a mají na něj hodně přelů. Pak je ma
 něco naučit. Tak když pan domáci učitel (je to středoškolský
 profesor skládající doktorát) prohlásil, že je za takový
 poměr učil nebude. Ostatní jsou slyš a byla nešťastní, jak
 když je vysoce arogantní kluk. Za druhé pan Farel Klement
 stal svým rodičům na jero, že je s nimi krajně nespokojen.
 Jak mohl na něm zůstat, když vedl prakti svému dědčím
 oči a zakopal se do takového lukada (Krumlov!), když byl
 tak laskav a zkrátil své medicínské studia na W. C.,
 aby jim učil peníze!!! Dej Bůh, aby tak hluboko morálně
 neklesl! Já zatím jsem probávil celý odpoledne na Barrandov-
 vě. Ale odpolední tanečnými mi velmi nesvěděl a hlavu, když
 jsem ve společnosti lochtů, kteří se ke všem síť mají vyložit

všechny věci v ten dobrý smysl. Taková věc před holkami
 má velmi zlobi. Když se je toto tak nutně kapotě, může
 počkat až budeme klidně mezi sebou. N pondělí jsem byl dozkou-
 šen do konference s jiným klidným jednání vykonané povinnosti
 česká sám její výsledek. Maturová písemně budou v posledním
 výkonu tohoto měsíce a uštku' budou 7. 8 a 8 odrona za předst-
 vitel' pana učitele borounského reálného gymnasia. Jeho
 slozem je čeština a němčina.

30. IV. 1887 Pátek.

Přesně jsem si teda odbyl a nebyly celkem tak zle. Nivěc nás
 prodril starý Němec. Oba dva příklady latinský i řecký byly na nás
 poměrně těžké. Řecký byl kus Herodota, cel' němčina věc
 a z latiny nějaký fragment ze Gallustia. Při německé jsem držal
 příklad, ačkoli odt' mne čekali, že budu psát velu vyjádřením,
 jakouschovalu cestování; jednak jel to mnohem jediší a pak jsem
 chtěl klukem jít na posled uštkat něco k vůli. Při české jsem
 měl na vybranou: rozbor jedné Tomášovy básně, o veduchoplar-
 bě a o českém odboji za války. Samozřejmě jsem psal o veduchoplar-
 bě a rozboru národní mory zpusob obrany Čech, to si aby nepitel
 byl vládnou za pobraněním horstva odělnut, mne nával a pak
 kničem. Prozatím jsem se dovedl, že za české nemu' nikdo
 nedostatečně a že při latinské i velu dobu věci dělali chyby.

Věci se vykládalo tomi čtyřmi a la. koukaj se kva, přelo, hlavě
 u Praxana a Pabudy. Věclm profemí byl mlce obkluplm
 vyjma pt Němce, který, jak se zda, nek, jakym episkem se
 kachoral. Věclm kacal epismu by nasledovním si svou věsou.
 Doufejme, že s pomocí boží a p. profemí to dobru napíše. Tak
 sebral obalku slematru a šekal pečel kartánu pod nos.
 Velkem byl to krásný čas lenosím, neboť se poledu se mi nedělalo.
 Čel jsem celý den delikty se dlouho do nosi. Vd škyce Edy
 přitly jic dopisy, které mě mají mlčivě pochováni, co po málumě.
 Vyšla k mlč, že jejich písařle, souvise dle škyce, mysl, že jsem
 Němce. Avšak brdi, že čel (=čel. mlamí přič. čelkí národuvodi) pří
 z knalostech cizích jazyků se mi se dle dobru uchylil jako hlučik.
 Tak buclu "rolit" mezi frary a hlučičím. Věra tu byla maliněma
 předelkymě jenny ~~z~~ Guntbergoora. Doull jsem tolo, že malinka
 porvala jeli se "lavkovou" a bylo vci da'my jsem zavcl kplm
 sám na Oklí. Když tam o parku vyřchaly věchmy přimule
 a saranky a jatormky, jeli jsem ras domě. Koforoval jsem
 jako "parabů" a byl jsem sám sebou is. vsem velmí spokojen.
 28. 7. 1934. Ústada.

Dnes byl poslední den školy. Nic se nedělalo a každý si jenom kákal
 přitel i pou reditel a k hodiny nám přednášel. Vykládal také, že
 kardinálum se na's předla'vali a ja jsem se diskretně umíval. On si

bylo povšiml a ihned vykládal, že mně přidali také! Pohnal jsem se
 o hodinu později, když jsem se dozvěděl, že mám o dvou x částiny
 na výpočtem vyřešení mé. Ale dopadlo to celkem dobře, neboť
 všechny byli připuštěni k maturitě. Šel jsem s mám ještě do školy
 a přeměk stále něco dělá. Definitivně nemám ještě nic. Nijak jsem
 ale sloh, že kva se mně stále vyplavají, klaví obačky už mám vypra-
 covány a chleji si je ode mne půjčit. Je to až nedydáté, když se pomyslím
 že, jednalo-li se o nějaké obrazy a já pokračoval k tomu klaví, když
 myslím, že už jich mám napsa no více než tři, nepřijeli mně nic.
 Líbí jsem si také velmi nedydáté, je předtím kvašou nerýjímají. Tu ras
 navěsta, aby naši je kaveli na Valdek a já pak ještě vátit pro čun-
 ku a Němouška. To kvašou b jid, klaví by platit všem naši. To ob-
 tek jsem také dostal dopis a vše od jí. Klaví kvašou, klaví byla jakousi
 náložkou na Lumberlanche. Kamokujím, že si na mne rozpouštěla,
 až když něco ode mne pokračovala. Chee toho vědět, jakým způsobem
 by měla konitovat u nás prospekty vřelo Fienkuunde. Zapomněl jsem
 podotknout, že naši tableau je vyplaveno u Lingen a že se mně líbí
 líbí.

